

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **J. O. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 4. júna 2014 o sťažnosti obžalovaného T. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2014, sp. zn. PK-2T 14/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného T. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej len súd) uznesením z 26. mája 2014, sp. zn. PK-2T 14/2013, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného T. K. o prepustenie z väzby na slobodu **z a m i e t o l** s tým, že u obžalovaného dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. trvá aj naďalej.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obžalovaný T. K..

V písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajkyne namietol, tendenčnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia opierajúceho sa výlučne len o skutočnosť, že 26. mája 2014 bol doposiaľ neprávoplatným rozsudkom uznaný vinným zo skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Podľa jeho názoru mu vykonaným dokazovaním spáchanie skutkov preukázané nebolo a nedostatok konkrétnych skutočností z konania uvedeného v § 71 ods. 1 Tr. por. robí jeho väzbu umelou a nie nevyhnutnou. Členom zločineckej skupiny nebol a výpovede spolupracujúcich svedkov Č., Š., M. a G. po ich vyhodnotení zo svojho uhla pohľadu, so zreteľom na motív ich spolupráce a rozpory v nich označil za veľmi otázne. So zreteľom na dĺžku vykonanej väzby vyslovil nesúhlas aj so závermi znaleckého posudku,

ktoré sa týkajú jeho závislosti na návykových a psychotropných látkach, jedoch a prekurzoroch. V súlade s jeho predchádzajúcou žiadosťou o prepustenie z väzby na slobodu znovu zdôraznil, že príjem z legálnej pracovnej činnosti, v ktorej môže pokračovať aj po prepustení z väzby predstavoval hlavný a jediný zdroj jeho obživy a postačoval pre jeho životné potreby. Opätovne poukázal na svoje stabilné rodinné zázemie a absenciu pohnútky na páchanie akejkoľvek trestnej činnosti ako i nepriaznivý zdravotný stav jeho otca, ktorý sa rozhodol riešiť darovaním svojej obličky.

So zreteľom na tieto skutočnosti, zákaz bezdôvodného trvania väzby a nevyhnutnosť dĺžky jej trvania len po nevyhnutnú dobu ako aj jeho bezúhonnú minulosť navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. Alternatívne navrhol, aby väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, prípadne iným zákonným obmedzením stanoveným súdom.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že na T. K. bol doposiaľ neprávoplatným rozsudkom súdu z 26. mája 2014, sp. zn. PK 2T 14/2013, uznaný vinným v bode I. zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v bode II. zo zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013 na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 296 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2013, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Do väzby bol obžalovaný T. K. vzatý uznesením Okresného súdu Bratislava I z 18. novembra 2011, sp. zn. 0Tp 59/2011, v spojení s uznesením, Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2011, sp. zn. 3Tpo 94/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že táto začala plynúť 15. novembra 2011 o 04.05 hod. Uznesením súdu z 2. mája 2012, sp. zn. Tp 32/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. mája 2012, sp. zn. 3 Tost 17/2012, boli dôvody väzby obžalovaného zmenené len na § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Uznesením súdu z 19. marca 2014, sp. zn. PK-2T 14/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2014 sp. zn. 4 Tost 12/2014, bola naposledy zamietnutá žiadosť obžalovaného T. K. o prepustenie z väzby, pretože dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. naďalej trval.

Podľa § 71 ods. 1 obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval senát prvostupňového súdu, keď dospel ku kladnému záveru o pretrvávajúci dôvodného podozrenia, že obžalovaný mal spáchať skutky v čase a spôsobom uvedeným v jeho doposiaľ neprávoplatnom rozsudku a o pretrvávajúci dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Správne pritom pri skúmaní materiálnej podmienky väzby (dôvodnosť podozrenia) vychádzal z dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je voči obžalovanému trestné stíhanie vedené (vo veci bol vyhlásený doposiaľ neprávoplatný rozsudok), boli spáchané, majú znaky vyššie uvedených trestných činov a mal ich spáchať z dôvodu

finančného zisku obžalovaný T. K.. Obžalovaný tak mal konať napriek ním deklarovaným skutočnostiam o svojich kladných rodinných a finančných pomeroch.

Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. okrem napadnutého uznesenia bol aj v minulosti predmetom prieskumnej povinnosti prvostupňového i odvolacieho súdu, tento sa nezmenil, nerozptýlil, a preto je možné okrem podrobného odôvodnenia napadnutého uznesenia navyše odkázať aj na odôvodnenia týchto rozhodnutí.

Z týchto dôvodov v posudzovanom prípade najvyšší súd nezistil ani splnenie zákonných podmienok na nahradenie väzby obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo inými prostriedkami ustanovenými zákonom.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. júna 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová